

ADVENT v nemocnici

Je sobota před první nedělí adventní. Pomalu se stmívá. Pepík stojí na chodníku vedle domovních dveří a drkotá zimou zuby. Maminka už poněkolkáté vykoukne z okna a volá na svého nejmladšího: „Pojd' domů, nebo tam zmrzneš!“

„Čekám na tatínka,“ odpovídá chlapec stále stejně.

Dočká se. Jeho auto pozná neomylně podle světel. Běží mu naproti a pak podél něho, dokud nezastaví. Kufr si otevírá sám, i když je prvňák a musí pořádně zabrat, aby zámek povolil.

„Je tady,“ vydechne šťastím, když ve sporém osvětlení vidí a pak ohmatává pichlavého krasavce a čeká na tatínka, až ho vytáhne a nese slavnostně domů. V předsíni vítají tatínka i prokřehlého Pepíka ostatní členové rodiny: maminka, páták Jonáš a šestačka Maruška.

„Ten je krásný,“ volají jeden přes druhého a doprovázejí adventní věnec do pokoje.

„Krásný a velký,“ vydechne maminka a pohladí Pepíka, který se od stolu ani nehne. Večer Pepík zapaluje první svíčku, shromážděná rodina zpívá a modlí se. Ke všeobecné radosti však chybí babička. Její místo je prázdné. Je už druhý týden v nemocnici. Všem se po ní stýská, ale snad nejvíce Pepíkovi. Maminka chce pozvednout poněkud stísněnou náladu, přivoní k věnci a říká: „Advent už voní Vánoce.“

„A to už tu bude babička!“ zvolá Pepík, sepne ruce a přání tak proměňuje v modlitbu.

Večer nemůže chlapec usnout, i když se dům ponořil do nočního klidu. Opouští lůžko a šourá se do pokoje. Pokládá hlavu vedle adventního věnce a pláče. Snaží se co nejtišeji, ale maminka to vedle v ložnici slyší. Přistupuje k Pepíkovi a hladí ho. „Mám nápad,“ říká tiše, „pošleme babičce věnec i s tebou do nemocnice.“

Zkrátka přistává obrázek rozsvíceného adventního věnce s modlícím se Pepíkem do babiččina mobilu. Nemocná nemůže také spát, proto si hned fotku rozklikne a děkuje za ni. A pak si ji stále znovu osvětluje a je šťastná, že takto může advent začínat spolu se svými drahými, i když není doma.

Ilustrace: Jirí Vančura

knihy Guinness World Records 2016
www.wikipedia.org

Foto: OSCAR, mariakraynova, kichigin19 - Adobe stock, Chad Sparkes CC BY 2.0, Irene Scott-Australian Aid Photolibrary - wikipedia.org

Josef Lavička

POVOLÁNÍ

Milí kluci, je na čase přerušit sérii článků o rekordech ze zvířecí říše. Proč? Přichází prosinec a je tu ideální příležitost říct si něco více na téma povolání. A proč se tomuto tématu věnovat právě teď, ve vánočním vydání Tarsicia? Odpověď najdete v závěrečném odstavci článku. Ovšem než se ke zmíněnému „paragrafu“ dostanete, přečtete si rovnou celý článek, který vás seznámí s různými kuriozitami ze světa profesí, zaměstnání a povolání.

JDI SE KLOUZAT!

Tak přesně tohle radši neříkejte Sebastianu Smithovi z Velké Británie. Mohl by to vzít doslova. Zaměstnáním tohoto muže je totiž testování skluzavek ve vodních parcích. V období mezi 1. květnem a 31. říjnem 2013 vytvořil rekordní zápis do Guinnessovy knihy, když absolvoval celkem 186 sklouznutí. Paradoxem je, že i Sebastian sám, když slyšel inzerát pro toto povolání, si nejprve myslel, že se jedná o žert.

TRUHLÁŘSTVÍ TROCHU JINAK

Do kategorie práce se dřevem či truhlářstvím spadá i výroba a montování rakví. Králem mezi všemi „montéry rakví“ – můžeme-li ho takto označit – je Herbert Weber z rakouského Salcburku. Ten za 30 let práce (5. 9. 1978 – 5. 9. 2008) ručně smontoval celkem 707 335 rakví. To v průměru odpovídá 136 smontovaným rakvím za jeden pracovní den.

UJÍDAČ KÁVY

Oficiálně se tato pracovní pozice jmenuje „ochutnávač kávových bobů“. Gennara Pelliccia z Anglie můžeme ale nazývat i „ujídačem“. Gennaro má totiž za úkol ochutnat každé balení kávových bobů pražených pro obchody Costa Coffee. To celé je umocněno faktem, že v roce 2009 si tento muž pojistil jazyk na 10 milionů liber (v přepočtu více než 310 milionů korun). „V mé profesi jsou chuťové pohárky zcela zásadní,“ vysvětlil Pelliccia, který se tak oficiálně stal majitelem nejdražšího jazyka na světě.

PONORKÁM ZDAR!

Dalším zaměstnáním, které stojí za zmínku, je post údržbáře ponorek. Tato pozice s sebou logicky nese spoustu hodin strávených v potápěčské výzbroji. To umožnilo Noelu McCullymu z USA vytvořit unikátní zápis do Guinnessovy knihy rekordů. Během necelých čtyřiceti let totiž strávil „pod vodou“ v potápěčské přilbě 25 000 hodin, denně tedy takto prožil zhruba 4–6 hodin.

VÁNOČNÍ POVOLÁNÍ

V příběhu narození Pána Ježíše se to povoláním jenom hemží. A to hned v několika rovinách. Svätý Josef byl povoláním tesař, toto řemeslo dělal poctivě po celý život a předal je také Božímu synu. To samo o sobě budí respekt. Důležitější „povolání“ však svätý Josef s Pannou Marií splnili před Bohem. To když byla Maria skrze archanděla Gabriela povolána k mateřství Pána Ježíše a odpověděla jen „Ať se mi stane podle tvého slova.“ A když potom Josef Marii neopustil a uvěřil stejně jako ona, že se děje něco výjimečného. Právě toto bylo to nejdůležitější povolání, kterým nám Maria a Josef skrze svou víru v Boha mnoho vybojovali.

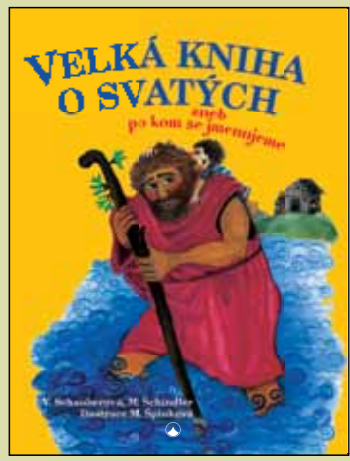
KNIHY

z Karmelitánského nakladatelství

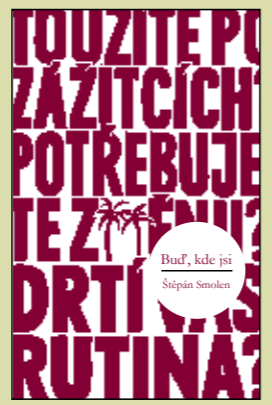
VELKÁ KNIHA O SVATÝCH ANEB PO KOM SE JMENUJEME (2. vydání)

Vera Schaubertová, Michael Schindler
ilustrace: Martina Špinková
váz., 143 s., 329 Kč

Světcí svým životem ukazují na Boží velikost a dobrotu a vyprávějí o tom, jak dobře to s lidmi Bůh myslí. Většina ze svätých, s nimiž se na stránkách této knihy setkáte, je známá v Evropě, jiní jsou uctíváni po celém světě.

Zlobí se paní Novotná na běžecském okruhu v Linci:
„Ta linecká kolečka jsem si představovala trochu jinak!“
Martin Teradský

Štěpán Smolen
BUĎ, KDE JSI
Hledání stálosti v nestálé době
brož., 152 s., 199 Kč

Fantaskní, lehce humorný příběh o hledání stálosti v nestálé době. Doba přeje pohybu. Těkáme z místa na místo, ze vztahu do vztahu a z webu na web. I student teologie se nechává nést proudem, dokud nepotká záhadného starce, jenž se mu stane samozvaným průvodcem na cestě. Nepřipraven – ještě v pyžamu a s kartáčkem na zuby v ruce – je nucen podniknout výpravu napříč staletími a kontinenty, až k pouštním otcům na Saharu, ale především do vlastního nitra.

Skutečně známou osobností se staneš, až Word přestane červenou podtrhávat tvé příjmení.

„Pane vrchní, v té želví polévce není ani kus želvího masa.“
„V maďarském guláši taky neplave Maďar!“

Co je to vegetarián? Slovo seвероamerického indiánského původu, které překládáme jako „liný lovec“.

Martin Teradský